THE GENESIS AND EVOLUTION OF LENGTHENING (AḻAPEṬAI) IN TRADITIONAL TAMIL GRAMMAR BOOKS

தமிழிலக்கண நூல்களில் அளபெடை குறித்த மரபும்
புதுமையும்

அன்னபூர்ணிமா அய்யாகண்ணு^அ*, சுந்தரம் லட்சுமணன்^ஆ

^அ தமிழ்துறை, எஸ்.ஆர்.எம். அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்பக் கல்வி நிறுவனம், எஸ்.ஆர்.எம், நகர்,
காட்டாங்குளத்தூர், சென்னை 603203, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

^ஆ ஆங்கிலம் மற்றும் வெளிநாட்டு மொழிகள் துறை, எஸ்.ஆர்.எம். அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்பக் கல்வி
நிறுவனம், எஸ்.ஆர்.எம், நகர், காட்டாங்குளத்தூர், சென்னை 603203, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

Annapoornima Ayyakannu^{a,*}, Sundaram Lakshmanan^b

^a Department of Tamil, SRM Institute of Science & Technology, SRM Nagar, Kattankulathur, Tamil Nadu,
India.

^b Department of English & Foreign Languages, SRM Institute of Science & Technology, Kattankulathur,
Tamil Nadu, India.

* Corresponding Author: poorninithanya@gmail.com

Received: 18-09-2021, Accepted: 14-12-2021, Published: 30-01-2022

DOI: <https://doi.org/10.34256/vp2211>

Abstract: Succeeding books after Tolkāppiyam are Vīracōḷiyam, Nēminātam, Naṇṇūl, Ilakkaṇa viḷakkam, Tonṇūl viḷakkam, Cuvāminātam, Aṟuvakai ilakkaṇam, Muttuvīriyam, Tamiḷnūl, Teṇṇūl, Vaḷartamiḷ ilakkaṇam, Tamiḷkkāppu iyaṁ. All these traditional grammar books are written in verse. The research paper attempts to explore the similarities, differences and contemporary usage of Lengthening / Long sound (Aḻapeṭai) among the above listed books. While making a complaint or singing a song or calling out for someone or crying out of pain or selling the goods, the last alphabet is pronounced long. The study further analyses that how Tamiḷnūl, Vaḷartamiḷ ilakkaṇam, Tamiḷkkāppu iyaṁ classify and exercise 'Aḻapeṭai' in the modern context.

Keywords: Varalārru nilaiyil aḷapeṭai, tamīlilakkana nūlkaḷil aḷapeṭai, putiya aḷapeṭai, nīṭṭi olittal, cārpeḷuttum aḷapeṭaiyum

முன்னுரை

தமிழில் கிடைக்கப்பெற்ற நூல்களுள் தொல்காப்பியம் தொன்மையானதாகவும் முதன்மையானதாகவும் திகழ்கிறது. தொல்காப்பியத்திலும் அதற்குப் பின்னர்த் தோன்றிய வீரசோழியம், நேமிநாதம், நன்னூல், பிரயோக விவேகம், இலக்கண விளக்கம், இலக்கணக் கொத்து, தொன்னூல் விளக்கம், முத்துவீரியம், அறுவகை இலக்கணம், சுவாமிநாதம், தமிழ் நூல், தென்னூல், வளர்தமிழ் இலக்கணம், தமிழ்க்காப்பு இயம் ஆகிய 15 நூல்களும் செய்யுள் வடிவிலான மரபிலக்கண நூல்கள். பிரயோக விவேகம், இலக்கணக் கொத்து இவை இரண்டும் சொல்லிலக்கணத்தை மட்டும் குறிப்பிடும் வடமொழி மரபைச் சார்ந்த நூல்களாகும். இந்த 15 மரபிலக்கண நூல்களில் அளபெடை குறித்த செய்திகளைத் தொகுத்து அவற்றில் உள்ள புதுமையை ஆராய்வது இக் கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

தற்போது நாம் பாடல்களை இசைக்கும்போதும், பிறரை விளிக்கும்போதும், முறையீடு செய்யும்போதும், துன்பத்தினால் புலம்பும்போதும், பண்டங்களைக் கூவி விற்பனை செய்யும்போதும் சொல்லின் கடைசி எழுத்துகளை நீட்டி ஒலித்துப் பயன்படுத்திவருகிறோம். இவற்றை அளபெடையாகத் தமிழ் இலக்கண நூல்கள் எவ்வாறு வரையறுத்துள்ளன, எழுத்துகள் வகையில் சார்பெழுத்தாக எவ்வாறு வகைப்படுத்துகிறது என்பவற்றைத் தொகுத்துப்பார்க்க வேண்டியுள்ளது.

அளபெடைக்கான காரணங்கள்

“அளபெடை என்ற தொடர் அளபு + எடை என விரியும். அளபு மாத்திரையின் அளவைக் குறிக்கிறது. எடுத்தல் என்பது அதிகமாக்கப்படுவது என்று பொருள்படும். எடுப்பான பல் என்பது இயல்பான அளவைவிட நீண்ட பல் என்றே பொருள்படும். கொடுப்பது கொடை என்பது போல எடுப்பது எடை ஆயிற்று. எடுத்தல் என்பது ஓர் அளவை முறையே. எனவே அளபெடை என்பது, ஓர் எழுத்தை ஒலிப்பதற்கு உரிய நேரம், அதன் இயல்பான மாத்திரை அளவிலிருந்து அதிகமாக்கப்படுவதைக் குறிக்கிறது. எனவே, அளபை நீட்டுவது அளபெடை. இவ்வாறு, ஓர் எழுத்துத் தன் இயல்பான மாத்திரை அளவைவிட நீட்டி அதாவது அளபெடுத்து ஒலிக்கப்படுவது. செய்யுளில் மட்டுமன்றி வழக்கிலும் பல காரணங்களால் நிகழ்கிறது.

- 1 சொற்களை ஒலிப்பவர் உணர்வு மிகுதியால் அதை நீட்டி ஒலிக்கலாம்.

ஐயோஓஓஓஓ! - யோ > ய் + ஓ; ஓ அளபெடுத்தது

- 2 தொலைவில் இருப்பவரை அழைக்கவோ செய்திகூறவோ முயலும்போது அவருக்குக் கேட்க வேண்டும் என்பதற்காகச் சொல்லை நீட்டி ஒலிக்கலாம்.

அண்ணாஅஅஅஅ! - ணா > ண் + ஆ; ஆ அளபெடுத்தது

- 3 கூவி விற்கும் தொழில் செய்பவர் அப்பொருளின் பெயரைக் கூவும்போது அதை நீட்டி ஒலிக்கலாம்.

கஞ்சீஇஇஇஇ! - இ > ச் + ஈ; ஈ அளபெடுத்தது

- 4 செய்யுளில், ஓசையை நிறைவுசெய்யவோ இனிமைப்படுத்தவோ சொல்லை நீட்டி ஒலிக்கலாம்.

தெய்வந் தொழாஅள் - ழா > ழ் + ஆ; ஆ அளபெடுத்தது

- 5 இசையுடன் பாடும்போது, மெட்டின் காரணமாக ஒரு சொல்லை நீட்டி ஒலிக்கலாம்.

கண்ணா கருமைநிறக் கண்ணாஅஅஅஅ - ணா > ண் + ஆ; ஆ அளபெடுத்தது

- 6 இவை போன்ற தேவையான பிற காரணங்களாலும் சொற்களை நீட்டி ஒலிக்கும் வாய்ப்புண்டு.

போஓஓஓஓடா தெரியும்! - போ > ப் + ஓ; ஓ ஏளனமாகக் கூறும் பொருட்டு அளபெடுத்தது

எல்லா எழுத்துகளும் அளபெடுக்காது. நீட்டி ஒலிப்பதற்கு ஏற்ற எழுத்துகளைத்தான் அளபெடுத்து நீட்டி ஒலிக்க முடியும். தமிழில் க், ச், ட், த், ப், ற் ஆகிய வல்லின மெய்களுக்கும் ர், ழ் ஆகிய இடையின ஒலிகளுக்கும் அளபெடுக்கும் தன்மை இல்லை. இவற்றைத் தொடர்ந்து ஒலித்துப்பார்த்தால் இத்தன்மை புரியும்.

தமிழ் இலக்கண நூல்களில் அளபெடை குறித்த விளக்கம்

1. தொல்காப்பியம் - தொல்காப்பியர் (கி.மு.3)

செய்யுளில் ஓசை குறையும்போது அந்த இடங்களில் ஓசையை நிறைவு செய்வதற்காக எழுத்துகள் நீண்டு ஒலிக்கும். இவ்வாறு நீண்டு ஒலிப்பதை, அளபெடுத்தல் என்று கூறுவர்.

எழுத்துகளில் மாத்திரையின் அளவு நீண்டு ஒலித்தலையும் மூன்று மாத்திரை அளவு நீண்டு ஒலிக்கக்கூடிய எழுத்துகள் இல்லையென்றும் அப்படி நீண்டு ஒலிக்கக்கூடிய எழுத்துகள் வேண்டுமெனில் சேர்த்து எழுதிக்கொள்ளலாம் என்றும் தொல்காப்பியர் வரையறுத்துள்ளார். உயிர் எழுத்துகளில் நெட்டெழுத்துகளுக்கு இனமான குற்றெழுத்துகள் நீண்டு ஒலிப்பதை உயிரளபெடை என்று வரையறுக்கிறார். இவர் எழுத்ததிகாரத்தில் உயிர் எழுத்துகள் அளபெடுத்தல் பற்றி விவரிக்கிறார்.

தொல்காப்பியர் உயிரளபெடைக்கு வரிவடிவம் (Line format), ஒலி வடிவம் (Sound format) என்னும் இரண்டையும் குறிப்பிடுகிறார். அளபெடைக்கு எழுதப்படும் எழுத்தானது நெட்டெழுத்திற்கு இனமான குற்றெழுத்தினை அமைக்கிறார். (உயிரளபெடை) இதற்கு,

நீட்டம் வேண்டின் அவ்வள புடைய

கூட்டி யெழுஉதல் என்மனார் புலவர். (தொல். 6)

என்னும் நூற்பா சிறந்த சான்றாகும். இதில் மாத்திரையின் அளவு நீண்டு ஒலிக்க வேண்டுமானால் எவ்வளவு வேண்டுமோ அவ்வளவு கூட்டி எழுதிக்கொள்ளலாம் என்பதுடன் 'எழுஉதல்' என்ற சொல்லில் உள்ள 'ழுஉ' நெட்டெழுத்திற்கு இனமான குற்றெழுத்து வந்துள்ளதையும் வரிவடிவத்தையும் உயிரளபெடையில் பயன்படுத்தியுள்ளமையையும் அறியமுடிகிறது.

உயிரளபெடை

சொல்லில் நெட்டெழுத்தின் ஓசை குறையும்போது நெட்டெழுத்துக்குப் பின்னர் அதற்கு இனமான குற்றெழுத்து வந்து அவ்வோசையை நிறைவு செய்யும் அளபெடை உயிரளபெடை எனப்படும். எ.கா. ஆஅ, ஈஇ, ஊஉ, ஏஎ, ஒஓ என வரும்.

உயிரளபெடையில் தனக்கென குற்றெழுத்து இனமில்லாத ஐகாரம் ஔகாரம் ஆகிய இரண்டும் குறியீட்டெழுத்தாக இகரமாகவும் உகரமாகவும் வந்து இசையை நிறைவு செய்யும். எ.கா. ஐஇ (வளைஇய), ஔஉ (ஔஉவியம்)

“தொல்காப்பியர் காலத்தில் உயிரளபெடை என்பது நெடிலும் குறிலும் சேர்ந்த கூட்டு உயிர்களாகவே (Vowel clusters) இருந்தது என்று கருதப்படுகிறது. (சண்முகம் 1967:24,33).”

ஒற்றளபெடை

தொல்காப்பியர் ஒற்றளபெடையை (ஒற்றிசை நீடல் [தொல்.33]) என நூன்மரபில் மறைமுகமாகவும் செய்யுளியலில் வண்ணத்தின் ஒரு வகையாக அளபெடை வண்ணத்தையும் (தொல். 1475) குறிப்பிடுகிறார். மேலும், ஒற்றளபெடையை “அது செய்யுளில் சீர்நிலை பெற்றும் (தனியே ஒரு அசையாகவும்) பெறமாலும் (அசையாக இல்லாமலும்) வரும் என்று கூறுகிறது” குறிப்பிட்டுள்ளார். எ.கா. கண்ண டண்ண ணெனக் கண்டும், கேட்டும். (மலை.352)

2. வீரசோழியம் - புத்தமித்திரர் (கி.பி.11)

வடமொழி மரபைச் சார்ந்து தமிழில் ஐந்திலக்கணத்தோடு எழுதப்பட்ட நூல் வீரசோழியம். இதில் எழுத்துகள் அளபெடுத்தல் பற்றி அவர்காலத்தில் நிலவிய இலக்கண அடிப்படையில் விவரிக்கிறார். தொல்காப்பியர் குற்றியலிகரம், குற்றியலுகரம், ஆய்தம் இவற்றைச் சார்பெழுத்துகளாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார். வீரசோழிய

ஆசிரியர் குற்றியலிகரம், குற்றியலுகரம், உயிரளபெடை, ஐகாரக் குறுக்கம், உயிர்மெய், ஆய்தம் இவற்றைச் சார்பெழுத்தாகவோ அல்லது வேறுவகை எழுத்துகளிலோ வரையறுக்கவில்லை. இதில் உயிரளபெடையை 'நெடு நீர்மை அளபு = உயிரளபெடை நெடுஞ்சீர்மையுடைத்து' என்று எழுத்ததிகாரம் சந்திப்படலத்தின் இரண்டாவது நூற்பாவில் உயிரளபெடையை வெளிப்படுத்துகிறார்.

3. நேமிநாதம் - குணவீரபண்டிதர் (கி.பி.12)

நேமிநாதம் எழுத்து, சொல் இலக்கணங்களை மட்டும் குறிப்பிடும் முதல் நூலாகும். 'சின்னூல்' என்ற சிறப்பு அடைமொழியுடன் வழங்கபெரும் இந்நூலில் எழுத்து அளபெடுத்தலை 3வது நூற்பாவில் உயிரளபெடை, ஒற்றளபெடை என்று எடுத்துரைக்கிறார்.

இரண்டாம் வைப்பாகிய உயிர்மெய் எழுத்தும் அவற்றுள் குற்றெழுத்தும் நெட்டெழுத்தும் வருக்கத் தொற்றுக்கள் ஆகும். ஒற்றுக்கள் ஊன்றிச் சொல்ல அளபெழுந்தால் அவை ஒற்றளபெடை, நெட்டெழுத்தை நீட்டிச் சொல்ல அளபெழுந்தால் அவை உயிரளபெடை. அ இ உ எ ஓ என்பன குற்றியிர்; க கி கு கெ கொ என்பன உயிர்மெய்க்குற்றெழுத்து. ஆ ஈ ஊ ஏ ஐ ஒ ஓள என்பன நெட்டுயிர்; கா கீ கூ கே கை கோ கௌ என்பன உயிர்மெய் நெட்டெழுத்து என்று விளக்குகிறார்.

4. நன்னூல் - பவணந்தி முனிவர் (கி.பி.13)

தொல்காப்பியர் குறிப்பிட்ட அளபெடையைப் பற்றி இவர் விவரிக்கும்போது உயிரளபெடை, ஒற்றளபெடை என இரண்டாகப் பிரித்து அதன்பின் உயிரளபெடையில் நான்கு வகைகளைத் தொகுத்துரைக்கிறார்.

உயிரளபெடை

உயிரளபெடையைக் கூறும்போது செய்யுளில் ஓசை குறைந்தால் மொழிக்கு முதலிலும் இடையிலும் இறுதியிலும் நின்ற நெட்டெழுத்துகள் ஏழும் அவ்வோசையை நிறைவு செய்யத் தத்தம் மாத்திரையின் அளவில் மிகுந்து ஒலிக்கும் (நன். 91). அவ்வாறு அளபெடுத்தமையை அறிவதற்கு அவற்றின் பின் அதற்கு இனமான குற்றெழுத்து வரிவடிவில் அடையாளமாக வரும். இவ்வயிரளபெடைப் பின்வருமாறு வகைப்படுத்துகிறார் அவை,

1. இயற்கை அளபெடை - ஆடுஉ, மகடுஉ
2. செய்யுளோசை அளபெடை - ஒஓதல் வேண்டும்
3. இன்னிசை அளபெடை - கெடுப்பதூஉம் கெட்டார்க்கு
4. சொல்லிசை அளபெடை - நல்ல படாஅ பறை

ஒற்றளபெடை

செய்யுளில் ஓசை குறைந்தால் ங, ஞ, ண, ந, ம, ன, வ, ய, ல, ள, ஆய்தம் என்னும் பதினோரு எழுத்தும் குறிலிணையின் பின்னும் குற்றெழுத்தின் பின்னும் மொழிக்கு இடையிலும் கடையிலும் கால் ஓசையை நிறைவுசெய்யத் தத்தம் மாத்திரையில் மிகுந்து ஒலிக்கும் (நன். 92). அவ்வாறு அளபெடுத்தமையை அறிதற்கு அவற்றின் பின் அவ்வெழுத்துகளே அடையாளமாக வரிவடிவில் வரும். வரிவடிவில் எழுதுவதைப் போலவே ஒலிவடிவத்திலும் இருக்கிறது.

எ.கா.

இலங்கு வெண்பிறை - குறிலிணையின்கீழ் மொழிக்கு இடையில் அளபெடுத்தது.

எங்கு இறைவன் - குறிற்கீழ் மொழிக்கு இடையில் அளபெடுத்தது.

மடங்ங் கலந்த - குறிற்கீழ் மொழிக்கு இறுதியில் அளபெடுத்தது.

உயிரெழுத்துகளும் மெய்யெழுத்துகளும் இராகம், அழைத்தல், பண்டமாற்று முதலிய இடங்களில் தமக்கு உரிய மாத்திரையாகிய அளவைக் கடந்து ஒலிக்கும்.(ந.101)

“பண்டமாற்றலிலும், அழைத்தலிலும், புலம்பலிலும், இராகத்திலும் உயிரெழுத்தும், மெய்யெழுத்தும் தமக்குச் சொல்லிய அளவைக் கடந்து நீண்டொலிக்கும்.”

5. பிரயோக விவேகம் - சுப்பிரமணிய தீட்சிதர் (கி.பி.17)

தமிழிலக்கணத்தினைத் தமிழ்மரபு அல்லாமல் வடமொழி இலக்கண மரபை அடிப்படையாகக் கொண்டு எழுத்தப்பட்டது பிரயோக விவேகம். இந்நூல் குறிலினை (குற்றெழுத்து) ‘இரச்சுவம்’ என்றும், நெடிலினைத் (நெட்டெழுத்து) ‘தீர்க்கம்’ என்றும் அளபெடையைக் கூறுமிடத்து ‘புலுதம்’ என்றும் கூறுகிறது. இவர் அளபெடையை இயற்கை அளபெடை, செயற்கை அளபெடை என இரண்டு வகையாக வடமொழியில் கூறியுள்ளவாறு முதலாவது காரக படலத்தில் 5ஆவது நூற்பாவில் குறிப்பிடுகிறார்.

6. இலக்கண விளக்கம் - வைத்தியநாத தேசிகர் (கி.பி.17)

உயிரளபெடை

எழுத்திகாரத்தின் எழுத்தியலில் எழுத்துகளின் அளபெடை பற்றி நூற்பா 19, 20இல் விளக்குகிறார். நெடிலெழுத்து அளபெடுக்கும் என்னும் நன்னூலாரின் கருத்துக்கு இவர் மறுத்து பின்வருமாறு நூற்பா அமைத்திருக்கிறார்.

செய்யுளில் ஓசை குறையும்போது மொழிக்கு முதல், இடை, கடை என நெடிலெழுத்துகள் அதற்கு இணையான குறில் எழுத்தோடும் ஐ, ஓ எனப்பன ஈகாரத்திற்கும் ஊகாரத்திற்கும் இனமான இகர உகர என்ற அவ்விரண்டெழுத்தோடு அளபெடுக்கும் (இ.வி.19) என்று கூறுகிறார். இதனை த. வேல்மயில் பின்வருமாறு கூறுகிறார்.

“இலக்கணவிளக்கம் (நூ.19) நெடில் அளபெடுக்கும் என்னும் நன்னூற் கருத்தினை மறுத்து, நெடிலும் அதன் இனக்குறிலும் ஒத்திசைந்து அளபெடுக்கும் என்று கூறுகிறது. மேலும் இலக்கண விளக்க உரையாசிரியர் உயிரளபெடை மூன்று மாத்திரையும் நான்கு மாத்திரையும் பெறும் எனக் கூறுகிறார். இது தொல்காப்பிய நெறிக்கு முரணானது. அளபெடை வரிவடிவில் வருகிற நெடில், குறில்களைக் கருத்தில்கொண்டு இவ்வாறு கூறியிருக்கலாம்.”

ஒற்றளபெடை

ங, ஞ, ண, ந, ம, ன, வ, ய, ல, ள, ஆய்தம் ஆகிய பதினொன்றும் குறில் எழுத்துக்கு இணையான குறில்கீழ் மொழி, இடை, இறுதி என அளபெடுத்து வரும் (நூ.20). ஒற்றளபெடையை நன்னூல் குறிப்பிடுவது போலவே இலக்கண விளக்கமும் கூறுகிறது.

உயிரெழுத்துகளும் மெய்யெழுத்துகளும் இராகம், அழைத்தல், பண்டமாற்று முதலிய இடங்களில் தமக்கு உரிய மாத்திரையாகிய அளவைக் கடந்து ஒலிக்கும்.(ந.101),(இ.25)

7. இலக்கணக் கொத்து - சுவாமிநாத தேசிகர் (கி.பி.17)

இலக்கணக்கொத்தின் மூன்றாவது இயலான ஒழிபியலில் அளபெடை வகைகள் என்ற தலைப்பில் ஒரே நூற்பாவில் ஐந்துவகையாகச் சொல்லி அவற்றை மூன்று பிரிவுகளாகப் (நூ.90) பின்வருமாறு பகுத்துள்ளார்.

1. இயற்கை அளபெடை 2. செயற்கை அளபெடை 3. எழுத்துப்பேறளபெடை 4. இசைநூலளபெடை 5. ஒற்றுப்பேறளபெடை என அளபெடை ஐந்து வகைப்படும். இந்த ஐந்தையே 1. குற்றெழுத்து அளபெடை, 2. நெட்டெழுத்து அளபெடை 3. ஒற்றெழுத்து அளபெடை என மூன்றாகப்பகுத்து மொழிக்கு முதல், இடை, கடை என மூன்றிலும் வரும் என்கிறார்.

8. தொன்னூல் விளக்கம் - வீரமாமுனிவர் (கி.பி.18)

உயிரெழுத்துகள் நெடில் எழுத்துக்கு இனமான குறில் எழுத்தும் அளபெடுக்கும். ஒற்றளபு வரக்கூடிய குறில் எழுத்துக்கு இயைந்தும் ர, ழ இவை இரண்டும் தவிர இடையினம், மெல்லினம், ஆய்தம்வரும். (நூ.18) உயிரளபு, ஒற்றளபு என இரண்டு வகைப்படும். உயிரளபு, ஒற்றளபு என இரண்டும் வகைப்படும்.

உயிரளபெடை ஒற்றளபெடை என இருவகைப்படும். அவற்றுள் உயிரளபெடையாவது, ஓசையுமளவும் பெறுவதுவேண்டி மொழியின்முதலே யிடையே கடையேநின்ற நெட்டெழுத் தெல்லா நீளப்பெறு மப்பொழுது தொவ்வொன்றற் கினமாகிய குற்றெழுத்து வந்த அளபிற்குக்குறியாகநிற்கும். இவ்வாறு நெட்டெழுத்தேழு மளபெடுக்கும். அப்போததற் கதற்கினமாவன. ஆ அவ்வும், ஈ இவ்வும், ஊ உவ்வும், ஏ எவ்வும், ஐ இவ்வும், ஒ ஒவ்வும், ஔ உவ்வும், எனவினமாகும்.

9. முத்துவீரியம் - முத்துவீரிய உபாத்தியாயர் (கி.பி.19)

முத்துவீரியத்தின் எழுத்தியலில் அளபெடை பற்றி 31-33 வரையுள்ள நூற்பாக்களில் குறிப்பிடுகிறார். அளபெடை வரும் இடங்கள், அதன் வகைகள், அளபெடையின் மறுபெயர்கள் ஆகியவற்றை இந்நூற்பாக்களின் வழி விவரிக்கிறார்.

அளபெடை வகைகள்

1. இயற்கை அளபெடை - குரீஇ,
2. செயற்கை அளபெடை - 'துப்பாய தூஉ மழை' (குறள் 12),
3. இன்னிசை அளபெடை - 'கெடுப்பதூஉம்...' எடுப்ப தூஉம்... (குறள் 15)
4. சொல்லிசை அளபெடை - எழுஉ (எழுப்பி)
5. குறில் அளபெடை - தழுஉ (தழு)
6. நெடில் அளபெடை - ஆடுஉ
7. ஒற்றளபெடை எங்கு இறைவன்
8. எழுத்துப்பேறளபு - குழு - குழுஉ

அளபெடையின் மறுபெயர்கள் - அளபு, புலுதம், அளவை.

10. சுவாமிநாதம் - சுவாமிக் கவிராயர் (கி.பி.19)

சுவாமிநாதம் அதிகார வைப்பு முறையை எழுத்ததிகாரம் என்று அமைவதை மாற்றி எழுத்தாக்கமரபு என்று குறிப்பிடுகிறது. எழுத்தாக்க மரபு என்னும் இயலில் உயிரளபெடை எல்லா மெய்யெழுத்துகளும் அகரத்தொடு கூடியவழி முன்னைய வடிவே உடையன. ஏனைய உயிரெழுத்துகளோடு கூடியவழி மேல்விலங்கு, கீழ்விலங்கு, தீர்க்கம் முதலிய கொண்டு வடிவம் வேறு உடையதாக அமையும். உயிர்மெய்யின் மாத்திரை அதிலுள்ள உயிரின் மாத்திரையேயாம்; மெய் எழுத்து முன்னும் உயிர் பின்னும் உடையது. இசை குறைந்தால் மொழிக்கு முன்னும் பின்னும் இடையும் குற்றெழுத்தை ஏற்று நெடிலும் நீண்டு வரும். ஐகாரத்திற்கு இகரமும் ஔகாரத்திற்கு உகரமும் வரும்.

ஒற்றளபெடை

குறில் எழுத்துக்குக்கீழ் வருகின்ற ஆய்தம், வ, ய, ல, ள, ங, ஞ, ண, ந, ம, ன ஆகிய பதினொன்றும் மொழிக்கு இடையிலும் இறுதியிலும் நீண்டு ஒற்று அளபெடுக்கும்.(நூ.19)

எ.கா மரங்ங் (கொட்டி) - மொழி இறுதியில் வந்தது.

கண்ணடண்ணெனக் கண்டும் - இடையில் வந்தது.

“அளபெடை, நெட்டெழுத்தின் விகாரமாகவே கொள்ளப் பட்டது. அதாவது அளபெடையை ஒலி உறழ்ச்சியாகக் (Phonetic free variation) கருதுகிறார் என்று கொள்ள வேண்டும். இதையே சிவஞான முனிவரும் முதற்குத்திர விருத்தியில் (ப. 26) 'அளபெடை அந்நெட்டெழுத்தோடு குற்றெழுத்து ஒத்து நின்று நீண்டிசைப்பது ஒன்றாயினும் மொழிக்காரணமாய் வேறுபொருள் தராது இசை நிறைத்தன் மாத்திரைப் பயத்ததாய் நிறற்றலின் வேறு எழுத்தென வைத்து எண்ணப்படா தாயிற்று என்பது நுண்ணுணர்வான் உணர்க' என்று வலியுறுத்தியுள்ளார். ஆனால் அவரே நன்னூலுக்கு உரையெழுதும்போது சங்கர நமச்சிவாயரை ஒட்டி சொல்லிசை அளபெடை என்ற ஒரு வகையைக் குறிப்பிட்டுள்ளார். நசை இ' விரும்பி' என்ற சொல்லிசை அளபெடை 'நசை' (விருப்பம் அல்லது விரும்பு) என்ற நெட்டெழுத்து இறுதிச் சொல்லோடு மொழிக்காரணமாய் வேறுபொருள் தருகின்றது. எனவே இங்கு அளபெடையைத் தனி எழுத்தாகக் (Phoneme) கொள்ள வேண்டியுள்ளது.”

சுவாமி நாதம் மாத்திரை அளவை கூறும் இடத்தில் விளி, பண்டமாற்று, உறைமீட்டுனாவலும் புலம்புமும், குறிப்புமும், இசையும் வரும்.(நூ20)

11. அறுவகை இலக்கணம் - தண்டபாணி சுவாமிகள் (1898)

அறுவகை இலக்கணம் ஆறாவது இலக்கணமாகப் புலமை என்னும் இலக்கணத்தை சேர்த்துள்ளது. தண்டபாணி சுவாமிகள் தொல்காபியம், நன்னூல் போன்ற பிற நூல்களிலிருந்து எந்த ஒரு நூற்பாவையோ, கருத்தையோ மேற்கோளாக எடுத்துகாட்டவில்லை. அளபெடையைத் தொல்காப்பிய மரபைப் பின்பற்றி ஆனால் அதனை இடம் மாற்றி அமைத்துள்ளார். எழுத்ததிகாரத்தின் 3வது இயலான புணரியலில் அளபெடை பற்றி குறிப்பிட்டுள்ளார்.

உயிரளபெடை

செய்யுள் ஒசை குன்றுமிடத்திலோ, குன்றாஇடத்தும் இன்னிசை நிறைக்கவோ, பெயர்ச்சொல் வினையெச்சச் சொல்லாகப் பொருள் தரும் பொருட்டோ ஒரு காரணம் பற்றி வண்ணம் அல்லாத இயற்றமிழ்ச் செய்யுளில் நெட்டெழுத்துகள் தத்தம் மாத்திரை மிகுந்து ஒலிக்கும். எ.கா. கெடாஅ, தழீஇ.

ஒற்றளபெடை

ஒரு மெய்யெழுத்தையே இருமுறை எழுதி, இது ஒற்றளபெடை எனக் கூறுகின்ற ஆசிரியர்கள் உள்ளனர். ஆனால், நான் அதனை விரும்பவில்லை என 164வது நூற்பாவின் மூலம் தண்டபாணி சுவாமிகள் விளக்கியுள்ளார். எ.டு கண்ண டண்ணென் கண்டும் கேட்டும் போன்றவை ஒற்றளபெடைகள். இவை இலக்கியங்களுள் மிகமிக அரிதாகவே பயின்று வருகின்றன.

12. தமிழ்நூல் - த. சரவணத்தமிழன் (1972)

த. சரவணத்தமிழனின் தமிழ்நூல்(தமிழ்நூல்) எழுத்து, சொல் என்னும் இரண்டு அதிகாரங்களைக் கொண்டது. தற்கால வழக்குகளை அளபெடைக்குள் சேர்ந்த பெருமை இவரையே சாரும். 5வது இயலான ஒழிபியலில் 362, 363, 364 ஆகிய மூன்று நூற்றில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

1. விளி 2. இசை 3. நாட்டுப்பாடல்கள் 4. பழஞ்செய்யுள் 5. விற்பனைக் கூவல் 6. முறையீடு 7. தாலாட்டு 8. ஒப்பாரிப்பாட்டு 9. விசித்தமுகை

நடைமுறையில் பாடலும் உரையும் கைக்கொள்ளாமல் கழித்திருக்கும் அளபெடுப்பு, அளபெடுத்து ஒலிக்கும் ஆய்த்தோடு ஆய்தமும், மெய்யொடு மெய்யும் நெடியுயிர்பின் அதன் குறிலும் அளபெடைக் குறியாகும். அந்நெடில் உயிர்களில் இனக்குறில் இல்லாத ஐயுக்கு இய்யும், ஔவுக்கு உகரமும் குறியாகும். (நூ.363)

நடையில் கடைப்பிடிக்காமல் என்றதனான் அளபெடையின் இன்றியமைவு கூறப்பட்டது. எடுப்பு என்றது (அளவு) எடை எனத் தனிக்கூறின் நிறையைக் குறித்தல் விலக்கித் தெளித்தல்.

(அஇ) ஐ, (அஉ) ஔ இரண்டும் முன்னொலிக்கூறு பற்றி யாப்பில் 'அ, ஆ' விற்கு இனமோனையாகக் கூறவிடினும் ஈண்டு அளபெடுக்கும். இறுதியில் இகர உகரமும் குறியாகும்.

ங, ஞ, ண, ந, ம, ன, வ, ய, ல, ள எனப் பத்து மெய்களைப் பழநூல்கள் வரையறைப்படுத்தப்படும். இதன் இனம் வல்லினம் அன்றி மெல்லின மெய் இரடிக்கும், வ, ய, ல, ள உடன்தலை மெய்யமயக்கத்துப் போகாது, தனித்து

இரண்டாய் நிற்பினும் சொல்லிடை, இறுதியில் தனிக்குறிலுயிர் தன்னோடுவரினும் ஈராய்தம் நிறைப்பினும் ஆண்டு அளபெடையாகும்.

குறிலும் நெடிலாக மாறி அளபெடுத்து ஒலிக்கின்ற அளபெடை நீட்டத்தைச் சார்பென ஒரெழுத்து வகையில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

நன்னூல் அளபெடைக்கான மாத்திரை அளவு உயிரெழுத்துகளும் மெய்யெழுத்துகளும் இராகம், அழைத்தல், பண்டமாற்று முதலிய இடங்களில் தமக்கு உரிய மாத்திரை அளவை நீண்டு ஒலிக்கும். (ந.101), (இ.25), (த.கா.32). இவற்றுடன் புலம்பலையும் சேர்த்து அளபெடைக்கான மாத்திரை அளவு என (மு.105) நூற்பாவில் இடம் பெறுகிறது.

“பண்டமாற்...உறுமே(4.வரி) என்றது ஒற்றுமுயிருமாகிய எழுத்துக்களெல்லாம் பண்டமாற்றின் கண்ணும் விளியின் கண்ணுங் குறிப்பின் கண்ணும் இசைத்த தமிழன் கண்ணுந்தம் அளவினில்லாது மிக்கொலித்தலும் பொருளாம் என்றவாறு அவ்வவற்றிற்குக் கூறிய அளவு இறவாது நின்றலேயன்றி இவ்விடங்களின் மிகுதலும் உண்டெனப் பொருட்படுதலான் மிகலும் என்னும் உம்மை இறந்தது தமிழி நின்று.

இசையும் என்னும் உம்மை எதிரது தமிழிய எச்சவும்மையாக்கி முறையிடுதல், புலம்பல், நாவற்பாட்டு எல்லாம் தோணி வலித்தல், புள்ளோச்சல் முதலியன வெல்லாங் கொள்க. இவற்றுட் பண்ட மாற்று, உப்போஓஓ என்பது முதலாயின விளியின் மிக்கு வருதல் சொல்லதிகாரத்தின் விளியுருபினிலக்கணத்தான் அறிக.

கஃஃஹென்னுங் கல்லத ரத்தம்

கஃஃஹென்னுங் தண்டோட்டுப் பெண்ணை(தொல். செய்.11. பேரா)

என்பன குறிப்பு இசையின் மிக்கு வருவன இசைத்தமிழர் ஒரு சொல்லைப் பற்றியே வேண்டு மட்டும் நீட்டுவர். அஃதிசை பாடுவோர் வாய்க் கேட்டுணர்க. முறையிடுதல் கூஉஉ, கூ வென்பது முதலியன. புலம்பல் ஐயோஓஓ, அப்பாஅஅ என்பது முதலியன நாவல்.”

சுவாமிநாதம் பண்டமாற்றம், விளி, இசை, முறையீடு, புலம்பல், நாவற்பாட்டு என்பன அளபெடை என்கிறது. இதனை தொடர்ந்து சரவணத்தமிழன் அளபெடை ஒன்பது என விரித்து கூறியுள்ளார்.

13. தென்னூல் - ச. பாலசுந்தரம் (1991)

உயிரளபெடை செய்யுளுள் செப்பல் முதலாய ஒசைகளோ, சீரோ பிழைபடுமாயின் நெடில் ஒரு சொல்லின் மூவிடத்தும் தமக்கு இனமாகிய குற்றெழுத்து அளபெடையாக நீண்டு இசைக்கும். (நூ.21) எ.கா. நற்றாள் தொழாஅர் எனின்

இன்னிசை அளபெடை ஒசையும் சீரும் பிழையாத வழியும் குற்றெழுத்து நெடிலாக நீண்டுப் பின் அளபெடுத்து மேற்கூறியாங்கு நின்றலை இன்னிசை அளபெடை. (நூ.22) எ.கா. கெடுப்பதூஉம் கெட்டார்க்குச் சார்வாய்மற் றாங்கே எடுப்பதூஉம் எல்லாம் மழை.

சொல்லிசை அளபெடை சொற்பொருளை வேறுபடுத்திகாட்டவும் அளபெடை நிகழும். அவ்விடத்தில் அந்த அளபெடை எச்சவினை விசுவதியாக அமைத்து தனி இசையாகவும் மேல் வரும் எழுத்தொடு இணைந்து நிரை அசையாகவும் வரும். (நூ.23)

எ.டு தண்பணை தழீஇப தளரா இருக்கை (சிறு.78),

குறில் இனம் இல்லாத ஐகார ஓகார அளபெடைக்கு முறையே இகரமும் உகரமும் இனமாக இசைக்கும். (நூ.24) எ.கா. தைஇத்திங்கள் வெளஉ இனிது.

இயற்கை அளபெடை பெயருள் சில விகாரவகையான் நீண்டு இசைக்கும். அவை ஒரு சொற்புணர்ச்சியாகிய இயற்கையாதலன்றி ஒசையும் பிற பொருளும் கருதிய அளபெடை. எ.டு. குரீஇ (குருவி), தேளம் (தேயம்) என வரும். ஆடுஉ, மகடுஉ போல்வன செய்யுள் வழக்காகும்.

“செய்யுளில் யாப்புக்காக அளபெடுத்தலைச் செயற்கை அளபெடை எனவும், விளி, இசை, புலம்பல் போன்றவற்றில் வருவனவற்றை இயற்கை அளபெடை எனவும் பிரித்துக் காட்டுகிறது.”

ஒற்றளபெடை

ங் முதல் ன் வரையுள்ள பத்து மெய்களும் அதனதனோடு அளபெடுத்து ஒரு நேரசையில் இயல்பாக நின்றல் செய்யுள் வழக்காகும். எ.டு கண்ண தண்ண் ணெனக் கண்டுங் கேட்டும்.

14. வளர்தமிழ் இலக்கணம் - ச. பாலசுந்தரம் (2003)

பாவலரேறு ச. பாலசுந்தரம் எழுத்து, சொல் இலக்கணங்களை வளர்தமிழ் இலக்கணம் என்னும் நூலாகச் செய்யுள் வடிவில் உரையுடன் எழுதி வெளியிட்டுள்ளார்.

உயிரளபெடை

செய்யுளுள் சீரும் தளையும் ஒசையும் கருதி இசையை நீட்ட வேண்டிய இடத்தில் நெட்டெழுத்துகள் ஏழும் தமக்கு இனமாகிய குற்றெழுத்தொடு கூடி மூன்று மாத்திரையாகவும் நான்கு மாத்திரையாகவும் அளபெடுத்து இசைக்கும்.

“அளபெடை முன்னர் கூட்டுயிர்கள் எனக் கொண்டதாகத் தெ.பொ.மீ குறிப்பிடுவார் (1977:150). எனவே நெட்டெழுத்து ஏழுமே புறநிலையில் அளபெடுத்து வருவதால் உயிரளபெடைகளை ஏழு எனக் கொள்ளுதே பொருத்தமாகும்.”

நீட்ட வேண்டிய அளவிற்கு ஏற்பக் குற்றெழுத்திசையை எடுத்துக்கொள்வதனால் அளபெடை எனப்பட்டது. (அளவு + எடை = எடுத்துக்கொள்ளல்) ஐகாரத்திற்கு இகரமும் ஔகாரத்திற்கு உகரமும் இனக் குற்றெழுத்தாக வரும். எடுத்துக்கொள்ளும் ஒவ்வொரு மாத்திரைக்கும் வரிவடிவில் குற்றெழுத்து அடையாளமாக வரும்.

எ.டு அஆ, இஈ, உஊ, ஏஏ, ஐஇ, ஒஓ, காஅ, தீஇ, பூஉ, சேஓ, தைஇ, கோஎ, வெள உயிர் அளபெடை ஏற்ற பெற்றி முதல் இடை கடை மூன்றிடத்தும் வரும்.

ஒற்றளபெடை

ங், ஞ, ண, ந, ம, ன், வ, ய, ல, ள, ஃ ஆகிய பதினொன்றும் செய்யுளுள் சீரும் தளையும் கருதி அளபெடுத்து வரும். அளபெடுக்கும் எழுத்தே அடையாளமாகவும் அமையும். ஒற்று அளபெடுத்தவழி முன்னும் பின்னும் உள்ள எழுத்துகளோடு இணையாமல் தனித்து ஒரு நேரசையாக நிற்கும். (நூ.14)

ஒற்றளபெடை மொழி இடையிலும் ஈற்றிலும் குறிலின் பின்னும் குறிலிணையின் பின்னும் வரும். ஆய்தம் இடையில் மட்டும் அளபெடையாக வரும்.(நூ.31).

குறில் எழுத்துகள் ஐந்தும் செய்யுள் வழக்கில் அளபெடை இறுதியில் வரும். எ.டு விளாஅ, குரீஇ, மகடுஉ, தேஎ, கோஓ.

15. தமிழ்க்காப்பு இயம் - மீ. காசுமான் (2005)

உயிரளபெடை

செய்யுளில் ஒசை குறையும்போது ஆ, ஈ, ஊ, ஏ, ஐ, ஓ, ஔ என்னும் நெட்டெழுத்துகளும் ஒற்றெழுத்துகளும் அளபெடுக்கும். அவ்வாறு அளபெடுக்கும் இடத்தில் உயிர்க்குறிலும் ஒற்றும் குறியீடாக எழுதப்படும். (நூ.28), (நூ.29) தொல்காப்பிய நூற்பாவைக் கையாண்டுள்ளார். பெயர்ச்சொல் வினையெச்சமாய்த் திரிந்து நிற்கும் இடத்திலும் குற்றெழுத்து செய்யுளில் நீண்டு ஒலிக்கும் இடத்திலும் உயிர்க் குறிலைக் குறியெழுத்தாக எழுதப்படும். ஒற்றளபெடை நன்னூலைப் பின்பற்றி அமைந்துள்ளது.

முடிவுரை

தமிழிலக்கணத்தில் அளபெடை என்பது தொல்காப்பியர் தொடங்கி 2005இல் மி. காசுமான் எழுதிய தமிழ்க்காப்பு இயம் வரை தொன்றுதொட்டு வழங்கிவரும் ஒர் இலக்கணக் கூறாகும். இவ்விலக்கணக் கூறு பண்டுநெடுங்காலமாகத் தமிழிலக்கண நூல்களில் வழங்கிவந்திருப்பினும் சிலபல மாறுதல்கள் பெற்று தற்காலத்தில் பல வகைகளில் அமைந்திருப்பதினை அறிமுகுகின்றது.

தொல்காப்பியர் உயிரளபெடை என்பதை நேரடியாகவும் ஒற்றளபெடை என்பதை மறைமுகாகவும் குறிப்பிட்டுள்ளார். வீரசோழியமும் நேமிநாதமும் 'வர்க்கம்' என்று வடமொழி மரபைத் தழுவிக்கூறியுள்ளன. ஆனால், நன்னூல் உயிரளபெடை ஒற்றளபெடை என இரண்டினைக் குறிப்பிடுகிறது. சொல்லிலக்கணத்தை மட்டுமே குறிப்பிடும் பிரயோக விவேகம் உயிரளபெடையை வடமொழி மரபைச் சார்ந்து கூறுகிறது. இலக்கண விளக்கம் தொல்காப்பியத்தையும் நன்னூலையும் பின்பற்றி அமைந்துள்ளது. இலக்கணக்கொத்து ஐந்து வகையாகக் கூறிப் பின்னர் மூன்று வகையாகப் பிரித்துக்காட்டியுள்ளது. மூத்துவீரியம் எட்டு வகையாகப் பிரித்துக்காட்டியுள்ளது. தென்னூல் உயிரளபெடை ஐந்து வகையாக நன்னூலைப் பின்பற்றி அமைந்துள்ளது. இலக்கண விளக்கம், தமிழ்க்காப்பு இயம் தொல்காப்பியத்தையும் நன்னூலையும் பின்பற்றி அமைந்துள்ளது. தென்னூல் நன்னூலைப் பின்பற்றி அமைந்துள்ளது.

தண்டபாணி சுவாமிகள் உயிரளபெடை, ஒற்றளபெடை என இரண்டு அளபெடைகள் பற்றி புணர்ச்சியியலில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

சுவாமிநாதம், அளபெடையை விளி, பண்டமாற்று, முறையீடு, புலம்பல், குறிப்பு, இசை என ஆறுவகையாகப் பிரித்துக்காட்டியுள்ளது. இதனைத் தொடர்ந்து சரவணத்தமிழனின் தமிழ்நூல் குறிப்பிடும் அளபெடை புதுமையானது. இந்நூல் ஒழிபியலில் அளபெடையை ஒன்பது வகையாகப் பிரித்துக்காட்டியுள்ளது. தூரத்தில் இருப்பவர்களைக் கூப்பிடுதல், நடைமுறையில் பாடப்படும் பாட்டு, கிராமத்தில் பாடப்படும் நாட்டுப்புறப்பாடல், இலக்கண நூல்களில் காணப்படும் பாவகைகள், தொழில் செய்யும்போது பண்டங்களைக் கூவி விற்பனை செய்தல், குழந்தைகளுக்கான தாலாட்டு பாடுதல், இறந்த வீடுகளில் பாடப்படும் ஒப்பாரி என அளபெடையை தற்காலப் பயன்பாடு சார்ந்து வகைப்படுத்தியுள்ளார். காலத்திற்குத் தகுந்தவாறு செய்யுள்களிலும் மாற்றங்கள் ஏற்படுகின்றன. காலத்திற்கு ஏற்ப மாற்றங்கள் இருப்பினும், இலக்கணக் கூறுகளில் இன்றிமையாததாக உள்ள அளபெடை வருங்காலங்களில் இன்னும் கூடுதலான மாறுதல் பெறும் என்பது ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய கருத்தாக அமைகிறது.

REFERENCES

- Ilavaracu cōma. (2008) Nanṇūl (eḷuttu), maṇivācakar patippakam, Cennai.
- Kācumāṇ mi. 2005, Tamilk kāppu iyam, kācumāṇ patippakam, Mārttāṇṭam.
- Caṇmukam ce.Vai. (1976) Cuvāminātam, aṇṇāmalaip palkalaikkalākam, Citamparam.
- Caṇmukam ce.Vai. (2001) Eḷutilakkaṇak kōṭṭpāṭu, ulakat tamiḷārāycci, Cennai.
- Caravaṇattamiḷaṇ ta. (1972) Tamil nūl, tamiḷaṇ patippakam, Tiruvārūr.
- Cīṇi naiṇā mukam'matu ce. (2013), Nalla tamiḷ ilakkaṇam, aṭaiyāḷam patippakam, Tirucci.
- Cuppiramaṇiyaṇ ca.Vē. (2007) Tamil ilakkaṇa nūlkaḷ meyyappaṇ patippakam, Cennai.
- Cuyampu pe. (2004) Ilakkaṇa nūlkaḷil karuttu vaḷarcci, ulakat tamiḷārāycci niruvaṇam, Cennai.
- Cuyampu pe. (2004) Ilakkaṇa nūlkaḷil karuttu vaḷarcci, ulakat tamiḷārāycci niruvaṇam, Cennai.
- Nākarājaṇ pa.Ve (2016) aruvakai ilakkaṇam, kaumāra maṭālayam, Kōvai.
- Pālacuntaram ca. (1990) Tenṇūl, tāmarai veḷiyiṭṭakam, Tāñcāvūr.
- Pālacuntaram ca. (2003) Vaḷartamiḷ ilakkaṇam, tāmarai veḷiyiṭṭakam, Tāñcāvūr.
- Vēlmayil ta. (2010) Nanṇūlum pinṇaiya ilakkaṇa nūlkaḷum, kāvyā patippakam, Cennai.

s

About the License:

© The author 2020. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License